

Regel om Beregning af en højere Afgift over Vand; men man har ikke gjort det, og at der foreløbig ikke har været Grund til at foretage en saadan yderligere Moderation i Takstberegningen, vil jeg bestemt hævde. Med Hensyn til Jærnbanebroer tør jeg i Øjeblikket ikke sige, hvor vidt man her har fraveget tidligere Regler, men det skal jeg ganske sikkert gøre til Genstand for nærmere Undersøgelse og tage det under Overvejelse, for saa vidt det maatte vise sig at være Tilfældet.

N. Andersen: Den ærede Ordfører begyndte sit Foredrag i Gaar med den træffende Bemærkning, at der ved Finanslovens 1ste Behandling omtales en Mængde heterogene Ting; store og smaa, mange, der omtrent forsvandt med det samme, ikke havde nogen blivende Betydning og ikke kom frem oftere. Jeg maa indrømme, at den Bebrejdelse til det høje Ting, jeg ser deri, er ikke ganske uberettiget. Ikke desto mindre har den ærede Ordfører dog taget en enkelt af de Ting frem paa ny, som særlig blev drøftet ved 1ste Behandling. Jeg ser nemlig i denne lange 1ste Behandling i Aar som et gennemgaaende meget væsentligt Moment i Debatten en Kritik over Statsbanetaksterne og den Maade, hvorpaa Statsbanerne have gennemført Takstloven. Det var det, som tog den længste Tid og kaldte de fleste Talere frem ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg skal vel vogte mig for at komme dybt ind paa dette Emne; der blev anvendt Tid nok til at drøfte det ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg skal indskrænke mig til at udtale, at, efter at jeg nu har faaet Lejlighed til at faa denne Sag belyst i alt Fald noget ogsaa fra anden Side, forekommer det mig, at man maa være berettiget til at sige, at det Utal af Anker, der fremkom ved Finanslovens 1ste Behandling over Statsbanernes Iværksættelse af Takstloven, vare ikke meget vel motiverede. Det forekommer mig i det hele taget, at det, naar det er Tilfældet, saaledes som det er, at Danmark staar med de billigste Jærnbane-takster, der eksistere i noget Land i Verden, og det ikke alene for Personer, men ogsaa for Gods, er ret urimeligt at fordybe sig meget stærkt i, om der paa et eller andet Punkt kan være en eller anden kort Afstand, for hvis Vedkommende det kan paavises, at Taksten er bleven et Par Øre dyrere end tidligere. Det vare vi forberedte paa ved Behandlingen af Takstloven for et Par Aar siden, at der ved Sammenligning mellem de Takster, der

gjaldt, da vi havde Dobbeltbilletsystemet, og Taksterne efter Takstloven, hvorved der indførtes Enkeltbilletsystem, paa enkelte Punkter for de meget korte Rejser kunne fremkomme ubetydelige Forhøjelser. Dette var man aldeles paa det rene med, saa det forekommer mig ikke berettiget nu at anføre ret mange eller stærke Anker over, at det viser sig at være Tilfældet. Jeg kan ikke se anderledes paa det uhyre store Aktiv, der har absorberet en Kapital af 200 Mill. Kr., end, at man ikke udelukkende maa basere Driften paa at transportere Personer og Gods fra det ene Sted til det andet paa den allerbilligste Maade. Man maa ogsaa tage Hensyn til og kræve af Administrationen, at den tager et effektivt Hensyn til, at der ogsaa kommer i alt Fald en delvis Forrentning af det nævnte meget store Beløb. Jeg kan ikke se anderledes og har aldrig kunnet se anderledes paa Sagen. Og jeg tror, at det næppe endnu er lykkedes at overbevise Befolkningen om, at det er det eneste saliggørende at komme til de billigst mulige Transportudgifter uden Hensyn til, hvorledes det gaar med Forrentningen af dette store Beløb af 200 Mill. Kr. I hvert Fald maa jeg anse det for et fuldkommen klart, godt og forstandig demokratisk Standpunkt, at man siger, at de, der slet ikke køre paa Banerne, de, der slet ikke benytte dette store, kostbare Objekt, som Staten har anskaffet, ikke bør yde Skat for at forrente det uhyre Beløb, der er anlagt i Banerne. Det maa fornuftigvis være saaledes, at den Ydelse, der kræves af den enkelte Mand for at benytte det Gode, Statsbanerne ere, bør staa i et nogenlunde anstændigt Forhold til, hvad det koster Staten at opretholde denne Institution. Jeg kan derfor ikke være enig i de Anker, der ere fremkomne, og det glæder mig, at de ikke have givet sig et saa væsentligt Udslag ved denne 2den Behandling af Finansloven som ved 1ste Behandling. Jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt at lade være med at fremsætte alt for mange Beklagelser over dette Forhold. Den ærede Ordfører kom ganske kort ind paa at berøre Finansudvalgets Stilling til det gamle Spørgsmaal om den rette Postering af Statsbanernes Indtægt og Udgift paa § 6 og § 27. Det glæder mig at høre denne Udtalelse. Det har staaet for mig som noget aldeles abnormt, at man Aar efter Aar belaster Statsbaneanlægene med den ene Udgift efter den anden paa § 27, som rettelig og fornuftig set hører hjemme paa § 6 som Vedligeholdelsesud-